

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

สมเหตุสมผลกับความเด็ดเดี่ยวเฉียบขาด

(วันนี้ทางจังหวัดอุดรจัดงานรำลึกถึงหลวงประจักษ์ศิลปาคม ผู้ก่อตั้งเมืองอุดร
ครบรอบ ๑๑๔ ปีเจ้าค่ะ) ที่มีรูปปั้นของท่านอยู่นั้นนะ ที่แถวเมืองอุดรนี้เป็นทุ่งกว้างนะ
แถวเมืองอุดรทั้งหมดไปถึงหน้าวัดโพธิสมภรณ์ ที่โรงรำโรงเรียนใหญ่ๆ โตะๆ ทุกวันนี้
แต่ก่อนเป็นป่าสะแก แถวนั้นมีแต่ไม้สะแก พวกละองพวกละมั่งพวกสัตว์นี่ออกมาเป็น
ฝูงๆ โห ๓๐-๔๐ แต่ละพวกละฝูง มันเที่ยวหากินตามนั้น แต่ก่อนยังไม่ได้ตั้งเมืองอุดร

มันมีนิทานมา คือมีแต่บ้านเหล่าบ้านเดียวอยู่ที่นั่น แถวนั้นไม่มีบ้านคน บ้าน
เหล่าก็จะมีที่หลังคาเรือน ที่นี้อีตาทิตพิณอยู่ทางบ้านเหล่า อีตาทิตพาอยู่ทางสารคาม
เป็นเสียวกัน ทางโน้นมาเยี่ยมทางนี้ก็พาไปหาเที่ยวชมป่าล่าสัตว์ เพราะสัตว์เต็มป่าอยู่ที่
พวกละองพวกละมั่งพวกอะไรนี่มากจริงๆ เหมือนสัตว์บ้าน ตรงที่หน้าวัดโพธิฯ มันเป็น
ลานมีน้ำขังอยู่ข้างหน้าฝน หน้าแล้งไม่มีแห้งแล้ง

อีตาทิตพิณกับทิดพานี้ไปล่าสัตว์ ไปถึงที่ตรงนั้นละที่หน้าวัดโพธิฯ วัดโพธิฯ
จะมีอะไรแต่ก่อน มีแต่ป่าเสม็ดสะแหมด เป็นป่าทั้งหมด พอไปล่า ปืนแต่ก่อนต้องมีไฟ
จุด เอากระบะพร้าวถือไปด้วย เวลาจะยิงก็คนหนึ่งจุดให้ คนหนึ่งยิง ไม่มีดินปืนแต่
ก่อน เดี่ยวนี้มันเปลี่ยนมาอย่างไรไม่รู้ นี่หมายถึงตั้งแต่ท่านพระครูวัดโยธานิมิตร ท่านเป็น
คนบ้านเหล่าท่านเล่าให้ฟัง

พอไปก็เห็นละมั่งเต็มอยู่ในป่าสะแก มันเหมือนสัตว์บ้านว่างั้นเถอะ ยัวเยี้ยๆ
ทางนี้ก็ถือคบไฟนิดๆ ตามไป เวลาจะยิงก็ให้ทางนี้จุดดินระเบิด พอไปจวนเข้าไปๆ ก็
คลานไป พวกละมั่งก็เต็มอยู่นั้น ทางนี้ก็โบกมือให้มาเรื่อยๆ ให้ทัน คือยิงให้ทัน เวลา
ยกขึ้นยิง ทางนี้จ่อแล้วก็ยิงว่างั้นเถอะ พอจวนเข้ามาทางนี้ก็กวักมือให้มาเรื่อยๆ ที่นั่นมัน
นุ่งผ้าโจงกระเบนละซีไม่มีกางเกง มีแต่เปลทับกับละมั่ง จ้อละมั่ง พอตีผ้าโจงกระเบน
หลุดยังเหลือแต่นั้นละ ทางนี้ก็ถือไฟจ่อเข้าไป ทางนั้นก็โดดผางเลย

อย่ามาๆ แตนๆ บอกผู้ถือไฟ อย่ามาๆ แตนๆ ไฟจี้หำมันเข้าใจไหม แต่เขานึก
ว่าแตน อย่ามาๆ แตนๆ ทางนั้นก็ดิ้นตาย หัว(เราะ) ไหนรังมันอยู่ไหนจะเก็บมันให้
หมด ที่ไหนได้เห็นแต่คว้นไฟ เลยบอกว่า เอ้ คนหนึ่งทำจริงอีกคนหนึ่งมาทำเล่นยังงัย
นั่นละเรื่องนิทานที่ว่าหนองประจักษ์ มันไม่มีคน เป็นป่าสะแก เขามาปรับปรุงใหม่
เดี๋ยวนี้ก็เลยเป็นที่น่าอยู่น่ากินน่าเที่ยวแล้วแหละที่หน้าวัดโพธิฯ ทำเลนน้ำมากนะ ดู
เหมือนไปเอาน้ำมาจากเขื่อนห้วยหลวง แต่ก่อนไม่มีที่เก็บน้ำ เวลาเขาทำใหม่เดี๋ยวนี้
เป็นที่เก็บน้ำได้ดี

(หลวงตาหิบบุหรีมาสูบ) หลวงปู่แหวนท่านสูบบุหรีตัวใหญ่ๆ สามตัวนี้จะเท่าตัวหนึ่งของท่านเธอ ท่านสูบตัวใหญ่นี้มันสูบ นั้นละความชินต่อนิสัย ท่านเลยประจำอยู่ที่เชียงใหม่เลยนะ เชียงใหม่มีพระเพชรน้ำหนึ่งไปสำเร็จอยู่นั้นหลายองค์ พ่อแม่ครูจารย์มันก็อยู่เชียงใหม่ ไปสำเร็จอยู่ที่เชียงใหม่ หลวงปู่พรหมที่เชียงใหม่ หลวงปู่ขาว หลวงปู่แหวน สีแล้วที่เชียงใหม่ หลวงปู่ตื้อ ท่านเหล่านี้ก็อัฐิกลายเป็นพระธาตุหมดแล้วนะ เรียกว่าตีตราพระอรหันต์ไว้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ออกประกาศอย่างเปิดเผยให้ประชาชนทราบทั่วหน้ากัน จากอัฐิที่กลายเป็นพระธาตุเรียบร้อยแล้ว

หลวงปู่มัน หลวงปู่แหวน หลวงปู่พรหม หลวงปู่ขาว ไปสำเร็จที่เชียงใหม่ หลวงปู่ตื้อ โถ หลวงปู่ตื้อพระธาตุของท่านสวยงามมาก เหมือนสีทองคำเลย อยู่บ้านข่า เราไปดูเอง อัฐิกลายเป็นพระธาตุ นี่ก็มาจากเชียงใหม่ๆ ทั้งนั้น สีทองคำเท่าที่พอทราบได้ หลวงปู่มัน หลวงปู่พรหม หลวงปู่แหวน หลวงปู่ขาว หลวงปู่ตื้อ ห้าแล้ว เชียงใหม่ทำองค์ เป็นทำเลที่บำเพ็ญสมณธรรมของท่านได้เป็นอย่างดี มีแต่ในป่าในเขาๆ พระถึงไปเป็นเพชรน้ำหนึ่งอยู่ที่นั่นหลายองค์

นั่นละเห็นไหมธรรมชาติของพระพุทธเจ้า ก็เหมือนเพชรนิลจินดาที่ฝังอยู่ในแผ่นดิน คนที่ตาบอดหูหนวกก็เหยียบย่ำไปมา เพชรพลอยอยู่ในนั้นเหยียบย่ำไปมา ก็เลสพวกตาบอดมันเหยียบย่ำธรรมทั้งหลายไปมาอยู่อย่างนั้น มันไม่เห็นไม่รู้ไม่สนใจ อันนั้นก็ดี อันนี้ก็ดี มีแต่จะดีเรื่อย ๆ พวกส้วมพวกถ่านดีทั้งนั้น ถ้าเป็นพวกเพชรนิลจินดาไม่สนใจ ที่นี้ผู้สนใจผู้ปฏิบัติท่านปฏิบัติของท่านอยู่ แล้วก็เจอเรื่อย ๆ ดังที่กล่าวมาเหล่านี้ มีแต่ท่านผู้เจอแล้วทั้งนั้น ๆ

หลวงปู่ขาวนี่พอจำได้ว่าโรงขอด ไปทางอำเภอแม่แตง ท่านเล่าให้ฟัง มี ๕ องค์เท่าที่จำได้ หลวงปู่ตื้อก็ที่นี่ หลวงปู่มัน หลวงปู่แหวน หลวงปู่ตื้อ หลวงปู่ขาว หลวงปู่พรหม ที่เชียงใหม่ทำองค์ของเล่นเมื่อไร ส่วนมากมีแต่ทำเลในป่าในเขา ท่านผู้บำเพ็ญได้ธรรมประเภทนี้มันมักจะอยู่ในป่าในเขาลึกๆ ทั้งนั้น ไม่ได้ออกมาหาตลาดกระดูกหมูกระดูกวัวนะ ท่านเข้าอยู่ในป่าในเขา เอาตั้งแต่เพชรน้ำหนึ่งออกมา

นี่ทองคำๆ เราพยายามชวนชวายนเข้ามาสู่หัวใจของชาติ พยายามเต็มกำลังความสามารถของเราละ สมบัติที่จะเป็นหัวใจของชาติ สมบัติสำคัญๆ เราพยายามชวนชวายนามา อันนี้ก็ใช่เข้าคลังหลวงๆ ไม่ตกเรือเสียหายไปไหนเลย เราทำด้วยเจตนาต่อชาติ-ศาสนา-พระมหากษัตริย์ ต่อบ้านต่อเมืองเราจริงๆ เพราะฉะนั้นจึงบริสุทธิ์ทุกอย่าง ที่เรานำพี่น้องทั้งหลายชวนชวายนมานี้ ไม่ได้มีตกเรือเสียหายไปไหน เพราะเราเป็นผู้นำ ผู้เก็บรักษาก็เป็นหัวใจเดียวกับเรา เคลื่อนคลาดไปไม่ได้ ตรงแนวแนวต่อความบริสุทธิ์

นี่ก็ได้ตั้งมากมายแล้ว เราพิจารณาดูซีในปัจจุบันนี้เราเคยมีที่ไหนละ เมืองไทย เราได้ทองคำเข้าสู่หัวใจแห่งชาติของตนถึง ๑๑ ตัน เท่ากับหนึ่งหมื่นหนึ่งพันสี่ร้อยเก้า กิโลได้เข้าคลังหลวงแล้ว เราก็พยายามที่สุด ส่วนดอลลาร์ได้เข้าเพียงสิบล้านสองแสน กว่า ดอลลาร์ต้องออกมาช่วยเงินไทย เงินไทยที่ช่วยโลกไม่พอ พอเราหยุดเทศนาว่าการ แล้วการเงินการทองที่จะมาช่วยชาติมันก็หมดไปๆ แต่คนที่เขามาขอร้องหรือขอความช่วยเหลือจำเป็นให้ช่วยเหลือนี้ก็ไหลมาตลอดเวลา สุดท้ายก็ต้องได้เอาดอลลาร์ละมาช่วยเงินไทย กระจายออกไป เต็มนี้อาศัยดอลลาร์ช่วยเงินไทย

ท่านทั้งหลายเห็นไหมที่ได้นำพี่น้องทั้งหลายนำด้วยความบริสุทธิ์จริงๆ เรียกว่า เป็นประวัติศาสตร์แห่งชาติไทยของเรา ในความบริสุทธิ์จากการนำพี่น้องทั้งหลายเพื่อ ชาติบ้านเมืองของเรา ไม่มีอะไรตกเรือเสียหายไปไหนเลย เราเป็นผู้ควบคุมทุกอย่าง จึง บริสุทธิ์ มีเท่าไรเข้าหมดๆ นี้ก็จะเข้าไปเรื่อยๆ อย่างนี้ละ ถ้าเรายังไม่ตายเหตุการณ์มัน ยังเกี่ยวโยงอยู่เราก็จะต้องได้เป็นอย่างนี้ มาเรื่อยๆ ทองคำ-ดอลลาร์ สำคัญที่สุดคือ ทองคำ ดอลลาร์-เงินสดนี้ออกตลอดอยู่แล้วนี้ ช่วยชาติบ้านเมือง ส่วนทองคำนี้เอาเข้า จุดๆ

นี่ก็ได้ทองคำหนักถึงหนึ่งหมื่นหนึ่งพันสี่ร้อยกิโลกว่าแล้วที่นำเข้าคลังหลวง หา ได้ที่ไหนลองดูซินะ ได้ทองคำเป็นหมื่นกิโล หนึ่งหมื่นหนึ่งพันสี่ร้อยกิโลกว่าแล้ว ความแน่นหนา มันคงอุ้นหนาผาคั่ง คลังหลวงของเราเป็นหลักเป็นเกณฑ์ได้โดยลำดับๆ เมืองไทย ของเราก็มีหน้ามีตา ไม่น้อยหน้า ถูกเขาชี้หน้าชี้หลังอย่างลับๆ มันน่าอายไหมละมนุษย์ นะ เราเป็นมนุษย์เหมือนเขา เขามีหน้ามีตา ชี้หน้าชี้ตาเราอย่างลับๆ มันน่าอายไหมละ

เมื่อเราเป็นเนื้อเป็นหนังของเรา ต่างอุตุสำหรับพยายามชวนขวยหาามาเต็มกำลัง ความสามารถของตนแต่ละท่านๆ เพื่อประเทศไทย มันก็ได้ทองคำมาถึงหนึ่งหมื่นหนึ่ง พันสี่ร้อยกว่ากิโล ของเล่นเมื่อไร ถ้าไม่หาไม่ได้เลยนะ ก็หน้าเหี่ยวหน้ายุบอยู่อย่าง นั้น นี่ได้มาแล้วก็ยิ้มแยมแจ่มใส ทองคำตั้งหมื่นกว่าของเล่นเธอ ก่อนที่จะนำพี่น้อง ทั้งหลายเราคิดทุกแง่ทุกมุม ไม่ได้นำไปแบบสุ่มสี่สุ่มห้านะ นำพี่น้องทั้งหลายในแง่ใด คิดเรียบบร้อยแล้วค่อยพาออกๆ เพราะฉะนั้นจึงไม่ผิด ไม่ผิดแหละ

พอเราว่าจะนำช่วยชาติ ประชาชนทั้งหลายก็จะคิดถึงด้านวัตถุดิบทองข้าวของ หนุนชาติไทยของเรา อันนี้เราถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ทั้งๆ ที่ประชาชนจิตใจจ่ออยู่ตรง วัตถุว่าจะได้วัตถุอะไรบ้างมาช่วยชาติบ้านเมืองของตน แต่เราไม่ได้เป็นอย่างนั้น วัตถุ เป็นเพียงชิ้นหนึ่งเล็กๆ แต่ธรรมะที่จะเข้าสู่จิตใจเพื่อฟื้นฟูชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ของตนนั้นเป็นเรื่องใหญ่โตมาก คราวนี้ธรรมะจะได้กระจายออกสู่หัวใจประชาชน จิตใจ ก็จะช่วยชุ่มเย็นมีหลักมีเกณฑ์มีเหตุมีผล การประพฤติเนื้อประพฤติตัวการกินอยู่ปวย

เมื่อธรรมเข้าสู่ใจย่อมรู้จักประมาณ นั้น คราวนี้เป็นคราวที่ธรรมจะได้เข้าสู่หัวใจประชาชนชาวพุทธเรา ก็เข้าจริง ๆ เห็นไหมละ เวลานี้เกือบร้อยสถานีแล้วมัง (๙๘ แล้วครับ)

นั่น สถานีต่างๆ ๙๘ สถานี เป็นสถานีของธรรมที่ไหลเข้าสู่ใจทั้งนั้น จากที่ออกไปเป็นหนังสือออกทางวิทยุในที่ต่างๆ ไปมาแต่ก่อนนั้นออกมากขนาดไหน ตั้งแต่เราเริ่มประกาศธรรมที่ว่านำพี่น้องทั้งหลาย วัตถุประสงค์ร่อยหรอ ๆ ก็อย่างนี้ละทองคำได้นิด ๆ หน่อย ๆ แต่ธรรมออกทุกวัน ออกอย่างกว้างขวางด้วยนะ ไม่ได้คับแคบนะ ไม่ได้ตีบตัน ออกกว้างขวาง วิทยุนี้กระจายออกไปเรื่อย ๆ เกือบร้อยสถานีแล้ว ยังจะออกอีกนะธรรมะที่ออกทางวิทยุ

ธรรมะที่ออกทั้งหมดนี้เราเป็นที่พอใจ เราไม่มีอะไรบกพร่องในธรรมทั้งหลายที่นำออกเพื่อพี่น้องทั้งหลาย เพราะเป็นที่แน่ใจจากหัวใจเราเองซึ่งปฏิบัติมารอดลัมรอดตาย เรียกว่าเดนาตายมาจึงได้ธรรมะมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ไม่ใช่ได้ธรรมดา ไปอยู่ในป่าในเขา พอพูดอย่างนี้ยังทำให้ระลึกได้ กิเลสเกิด ธรรมเกิด เราอยู่บนภูเขา ถึงเวลาไปบิณฑบาตก็คำนวณกำลังวังชากั้บระยะทางที่จะไป มันจะถึงบ้านเขาหรือไม่ยังงัย กำหนดมากกว่าไปถึงบ้านเขาในระยะนั้น เอาฉันทตรงนั้น ถ้าเลยนั้นแล้วจะไปบิณฑบาตไม่ได้ ก็ไป แม้เช่นนั้นยังไม่ถึงบ้าน ไปถึงกลางทางเท่านั้นหมดกำลัง

ตอนนั้นอายุในราว ๓๐ อยู่ในยานี้ กำลังแรงนะ ๒๗-๒๘ ออกปฏิบัติ ตั้งแต่ นั้นละขึ้นเวที ไปหมู่บ้านก็ไม่ถึงหมดกำลัง เลยไปนั่งเจ้าอยู่กลางทาง แต่เรื่องจิตใจนี้ไม่ต้องพูด มันอ่อนเฉพาะเรื่องกำลังทางร่างกายต่างหาก จิตใจเหมือนจะเหาะเหินเดินฟ้านี้ละมันดึงมันฉุดมันลากมันต่อสู้อย่างนี้ เราจึงต้องทน เอ้า ถึงจะทุกข์ยากลำบากขนาดไหน เอ้า ทน เพราะธรรมนี้หายาก การทวิโหยโรยแรงไม่มีกำลังวังชาเกี่ยวกับเรื่องอาหารการกิน พอกินอิ่มแล้วนี้เหมือนม้าแข่ง กำลังมารวดเร็ว แต่กำลังของธรรมมาได้ยาก ต้องพยุทางนี้ให้มาก นั่นละจึงต้องอดบอ่ย ๆ

พอไปถึงกลางทางไปไม่รอดแล้ว ไปนั่งเจ้า แต่จิตมันสง่านะ มันออบออบ ๆ ไปไม่รอดตั้งแต่ร่างกายเท่านั้น ส่วนจิตนี้มันสง่างามตลอดเวลา เตียวขึ้นแล้วนะ นี้ละเรียกว่ากิเลสเกิด เป็นคำๆ ผุดขึ้นมาเลยเราไม่ได้คาดได้คิดละ นี้เห็นไหม ท่านอดอาหารเพื่อจะฆ่ากิเลสให้ตาย แต่กิเลสยังไม่ตาย ท่านกำลังจะตายอยู่เวลานี้รู้ไหม คืออดอาหารมันทวิโหยมันจะตาย รู้ไหม กิเลสขูเราเพื่อจะให้เราหมอบวิ่งตามกิเลส นี้เรียกว่ากิเลสเกิด สกัถลัดกันเราไม่ให้ก้าวเดินเพื่อความพ้นทุกข์ มันจะลากเอาไว้

ท่านเห็นไหม ท่านอดอาหารเพื่อจะฆ่ากิเลสให้ตาย แต่กิเลสยังไม่ตายท่านกำลังจะตายเวลานี้รู้ไหม ขึ้นอย่างผิงๆ นะ รุนแรงมากเหมือนกัน พอทางนั้นตกลงไปบัพัธรรมขึ้นทันทีเลย นั่น ที่นี้ธรรมเกิด นั่งอยู่ สักเดี๋ยวกี้ การกินนี้ก็กินมาตั้งแต่วันเกิด นี้

เห็นไหมมันแก้กัน กินมานี้ตั้งแต่วันเกิดก็ไม่เห็นวิเศษวิโสอะไร อดเพียงเท่านี้จะตาย หรือ เอ้า ตายก็ตาย นั่นเห็นไหมล่ะ ฟุ้งเลยไม่มีอ่อน นั่นละเรียกว่าธรรมเกิดแก้กันกับกิเลส เราไม่ลืมนั่นเป็นอยู่ในหัวใจ เป็นคำพูดขึ้นมาเป็นคำๆ เวลากิเลสออกก็ออกอย่างนั้น เวลาธรรมปราบกิเลสแก้ปัญหากันกับกิเลสก็แก้กันอย่างนั้น เราไม่ได้ลืมนะ

ธรรมเหล่านี้ละที่ได้นำมาสอนพี่น้องทั้งหลายเป็นของเล่นๆ เมื่อไร เราสละเป็นสละตายจริงๆ เพื่อธรรมทั้งหลายนี้ เพราะจิตใจมันมุ่มมันร้อยเปอร์เซ็นต์เลย หลังจากได้ฟังโอวาทของพ่อแม่ครูจารย์มัน เหมือนวานิพพานนี้อยู่ชั่วเอี่ยมๆ เห็นไหมนี่นะ พุทธศาสนาศาสนธรรมของพระพุทธเจ้านี้คือตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน รู้ไหมๆ อยู่อย่างนั้น ธรรมะท่านทำลายเราเข้มข้นมากทีเดียว สมกับเจตนาเราไปเพื่อจะตัดความสงสัยเรื่องมรรคผลนิพพาน อยากไปมรรคผลนิพพานก็อยากไป แต่จะมีหรือไม่มีนะ นี่ส่วนย่อยมันไปแบ่งเอา ถ้าหากว่ามีท่านผู้ใดผู้หนึ่งมาบอกเราว่ามรรคผลนิพพานยังมีสมบูรณ์อยู่แล้ว เราจะมอบกายถวายตัวต่อท่านผู้นั้นแล้วเราจะเอาตายเข้าว่าเลย

เราไปก็เข้ากันได้กับพ่อแม่ครูจารย์มัน ท่านก็ใส่ผงมาเลย ไล่ไปที่ไหนไม่ใช่มรรคผลนิพพานไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรม ไล่ไปหมดทั่วโลกธาตุ ไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรม ธรรมแท้กิเลสแท้อยู่ที่ใจ เอ้า เปิดขึ้นด้วยจิตตภาวนา นั่นเห็นไหมท่านบอกพระพุทธเจ้าเปิดขึ้นด้วยจิตตภาวนา สาวกทั้งหลายเป็นสรณะของพวกเรานี้เปิดด้วยภาวนา เอ้า เปิด กิเลสอยู่ที่นี้ธรรมอยู่ที่นี้ไม่อยู่ที่อื่น อย่าไปหาให้เสียเวล่ำเวลา ท่านใส่เปรี้ยวๆ ทางนี้ขึ้นเลยทันที พอออกจากที่ท่านมากลับไปยังไม่ถึงที่พัก เป็นยังไงที่นี้ถึงใจไหม ฟังอย่างถึงใจหายสงสัย ทั้งๆ ที่กิเลสมีอยู่ในใจ แต่มรรคผลนิพพานนั้นหายสงสัยเลย

ที่นี้มีแต่จะพัดกันละที่นี้ ที่นี้จะจริงไหม ได้ฟังธรรมะอย่างถึงใจจากพ่อแม่ครูจารย์มาแล้วเป็นยังไงจะจริงไหม จริง ไม่จริงต้องตายเท่านั้น นั่นเห็นไหมล่ะ ไม่จริงตายเท่านั้น นั่นละตั้งแต่บัดนั้นมา พัดกันเลยไม่ได้ถอย นิสัยอันนี้มันนิสัยอะไรไม่รู้ละ ถ้าเป็นทางโลกเขาเรียกว่าผาดโผนโจนทะยาน ถ้าเป็นทางธรรมเรียกว่าเด็ดขาดเฉียบขาด มันก็ฟุ้งซิ ตั้งแต่บัดนั้นมาเอาเป็นเอาตายเข้าว่าๆ เป็นเวลา ๙ ปี เราตกรกทั้งเป็นนะ ได้รับความทุกข์ความยากลำบากที่สุดในชีวิตอันนี้ชีวิตของพระ ย่นเข้าไปชีวิตของการภาวนาหนักมากที่สุดในชีวิตของเราที่เป็นนักบวช

ตั้งแต่เป็นฆราวาสมางานใดก็ตามหนักขนาดไหนทั้งนี้ได้เลย แต่งานจิตตภาวนาไม่มีทั้ง มีแต่พัดกันตลอด ให้ตายอยู่บนเวทีเลยเชียว นั่นละถึงได้หนักมาก แล้วผลก็สมเหตุสมผลกับความเด็ดเดี่ยวเฉียบขาด กิเลสมันก็อ่อนตัวลง ที่นี้ก็พัดกันเสียขาดสะบั้นลงไป จำขึ้นมาแล้วจึงได้นำธรรมนี้มาสอนโลก มาสอนท่านทั้งหลายด้วยความ

หลอกลวงหรือ เราเอาเป็นเอาตายเอาชีวิตเข้าแลก แล้วมาสอนโลกด้วยความหลอกลวงเป็นไปได้อะหรือพิจารณาซิ เพราะฉะนั้นการพูดการจาจึงไม่มีคำว่าสะทกสะท้าน ธรรมะอยู่ในหัวใจนี้ ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันครอบโลกธาตุแล้วสะทกสะท้านที่ไหน พิจารณาซิ เชื่อหรือไม่เชื่อก็กี่แล้วแต่ใคร ตาบอดมีกี่ยมื่นก็แสนกี่ย่ำๆ คนไม่มี ความหมาย คนตาดีเพียงคนเดียวสองคน นี่ละความหมายอยู่ที่นี้ เอาตรงนี้ให้ได้ เข้าใจ ไหมล่ะ เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*